

Omstændighed, at Likvidationskomiteen har afsluttet det kendte Forlig, med megen Vægt taler mod Gennemførligheden af en kriminel Tiltale. Til Erstatning overfor Den sjællandske Bondestands Sparekasse vilde Privatbanken forpligtes blot ved grov Uagtsomhed, Skødesløshed og Forsømmelighed af tabforvoldende Karakter. Likvidationskomiteen synes ikke at have haft nogen stærk Tro paa, at en Erstatningssag kunde vindes; men hvordan vil det saa gaa med en Retsforfølgning til Straf, som skal være forskyldt, ikke ved Uagtsomhed, men ved bevidst Retsbrud? Alt dette maa nøje overvejes, og her maa der handles med roligt Overlæg og ikke i Vrede.

Først og fremmest maa alle Oplysninger, der kunne bidrage til en alsidig Bedømmelse af Forholdene, skaffes til Veje. Ministeriets Ønske er fuld Klarhed. Jeg forstod af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds's (Borgbjergs) Udtalelser i Gaar, at han beklagede sig over, at der var Huller i de offentliggjorte Forhørsudskrifter, og at han ønskede disse Huller udfyldte ved Offentliggørelse af Forhørene over Sparekassens Bestyrelses Medlemmer. Som jeg i Gaar lovede det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), at de over Revisorerne afholdte Forhør skulde blive offentliggjorte, saaledes er jeg villig til at love det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at ogsaa de over Bestyrelsesmedlemmerne i Den sjællandske Bondestands Sparekasse afholdte Forhør skulde blive offentliggjorte. Det nuværende Ministerium er aldeles uafhængigt af den Magt, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds betegnede som „det tredje Ting“, er det og vil vedblive at være det. Vi have den ærligste Villie til at bringe fuld Klarhed over hele Alberti- og Banksvindelen, saa de økonomiske Forhold igen kunne blive sunde og den opskræmte offentlige Mening falde til Ro igen, og intet uberettiget Hensyn vil spille ind i vore Bestræbelser i den Henseende.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Der er siden forrige Gang, jeg havde Ordet, rettet forskellige Henvendelser til Landbrugsministeriet. Den første Henvendelse, jeg skal tillade mig at omtale, er sket fra det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen). Det ærede Medlem omtalte et Andragende, som var indsendt til Ministeriet, og som havde været til Erklæring i Ministeriet for offentlige Arbejder, hvor han mente, det havde faaet en meget velvillig Behandling; han lyste nu blot efter

et Ændringsforslag paa Finansloven angaaende dette Skiftespor. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at allerede under 9. Oktober, altsaa under den forrige Landbrugsminister, er der gaaet en Skrivelse af til de vedkommende paa selve Stedet med Meddelelse om, at man fra Ministeriets Side var villig til at foreslaa en Bevilling paa 3,600 Kr. til Anlæg af dette Skiftespor, mod at man paa Stedet dannede et Interessentskab til Indkøb af Jorden og Anlæg af Veje samt Vedligeholdelse og Pasning af Sporet. Jeg haaber, det ærede Medlem ved dette Svar vil føle sig tilfreds; det er altsaa allerede afgaaet længe, før det ærede Medlem omtalte dette Forhold her i Tinget.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Skern (Ovesen). Da jeg forrige Gang havde Ordet, forelaa Rigsdagstidende ikke; jeg udtalte da, at det forekom mig, det ærede Medlem var fremkommet med forskellige Udtalelser, i hvilke jeg ikke kunde være enig med ham. Jeg skal nævne enkelte af disse. Det ærede Medlem nævnedes, at der efter hans Opfattelse var forskellige Mangler i den Lov, der i Fjor blev vedtagen her angaaende Jord til Landarbejdere eller, som det nu hedder, Oprettelse af Husmandsbrug. En af disse Mangler, mente det ærede Medlem, var, at Laaneværdien var bleven forhøjet. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, og den Omstændighed, at der først nu viser sig at være saa overordentlig stærk Trang til denne Lov, er tilfulde et Vidnesbyrd om, at man først nu er naaet op til den Størrelse, som tiltaler de Ansøgere, der søge at komme ind under Loven. Senere udtalte det ærede Medlem, at han ikke var nogen varm Tilhænger af, at Laaneværdien blev sat for højt; det vilde begunstige de bedre stillede, der maaske fik en Arv, paa Tyendets Bekostning. Det ærede Medlem ved jo, at det blev udtrykkelig udtalt i Fjor, at netop de Folk, som havde sammensparet sig Pengene, som altsaa ikke vare komne i Besiddelse af dem ved Arv el. lign., skulde have Fortrin. Jeg synes altsaa, at disse Betæneligheder kan det ærede Medlem for sit Vedkommende fuldkommen se bort fra.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at det var noget, vi vare klare over, da vi vedtog Loven, at der netop efter den nye Lov vilde komme flere Andragender om Statslaan, og at nu har det vist sig, at Antallet er meget stort, ja, meget større, end de fleste havde ventet, og at den Sum,